sobota po 2. neděli postní

1. čtení: Mich 7,14–15.18–20
Všechny naše hříchy svrhneš do mořských propastí.

Čtení z knihy proroka Micheáše.

Pas, Hospodine, pastýřskou holí svůj národ,
stádce, které vlastníš,
ty, kteří přebývají v lesní samotě,
uprostřed úrodných krajin;
ať se pasou v Bašanu, v Gileadu
jako za pradávných časů.
Ukaž nám divy své moci,
jako za dnů, když jsi vycházel z Egypta.
Který bůh je ti podoben?
Zbytku svého dědictví odpouštíš nepravost,
promíjíš hřích.
Netrváš na svém hněvu navěky,
spíše máš zálibu v milosrdenství.
Znovu se smiluješ, nebudeš dbát na naše viny,
všechny naše hříchy svrhneš do mořských propastí.
Jakubovi ukážeš věrnost, Abrahámovi svoji přízeň,
jak jsi přísahal našim otcům od pradávných časů.

Žl 103,1–2.3–4.9–10.11–12

Odp.: Hospodin je milosrdný a milostivý.

Veleb, duše má, Hospodina,
vše, co je ve mně, veleb jeho svaté jméno.
Veleb, duše má, Hospodina
a nezapomeň na žádné z jeho dobrodiní.

On odpouští všechny tvé viny,
on léčí všechny tvé neduhy.
On vykupuje tvůj život ze záhuby,
on tě věnčí láskou a slitováním.

Nechce se přít ustavičně
ani se hněvat navěky.
Nejedná s námi podle našich hříchů
ani podle našich vin nám neodplácí.

Jak vysoko je nebe nad zemí,
tak je velká jeho láska k těm, kdo se ho bojí.
Jak vzdálen je východ od západu,
tak vzdaluje od nás naše nepravosti.

Zpěv před evangeliem: Lk 15,18

Vstanu a půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě.

Evangelium: Lk 15,1–3.11–32
Tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

K Ježíšovi přicházeli sami celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: „Přijímá hříšníky a jí s nimi!“

Pověděl jim tedy toto podobenství:

„Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich řekl otci: ‚Otče, dej mi z majetku podíl, který na mě připadá.‘ On tedy rozdělil majetek mezi ně. Netrvalo dlouho a mladší syn sebral všechno, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem promarnil.

Když všechno utratil, nastal v té zemi velký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchytil se u jednoho hospodáře v té zemi. Ten ho poslal

kulturaslova.cz

na pole pást vepře. Rád by utišil hlad lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedával.

Tu šel do sebe a řekl: ‚Kolik nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já tady hynu hladem! Vstanu a půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem. Vezmi mě jako jednoho ze svých nádeníků!‘ Vstal a šel k svému otci.

Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil. Syn mu řekl: ‚Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem.‘

Ale otec nařídil svým služebníkům: ‚Honem přineste nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte ho! A hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zas nalezen!‘ A začali se veselit.

Jeho starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to znamená. On mu odpověděl: ‚Tvůj bratr se vrátil a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že se mu vrátil zdravý.‘ Tu se starší syn rozzlobil a nechtěl jít dovnitř. Jeho otec vyšel a domlouval mu. Ale on otci odpověděl: ‚Hle, tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil. A mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli. Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prohýřil tvůj majetek s nevěstkami, dals pro něj zabít vykrmené tele!‘

Otec mu odpověděl: ‚Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje. Ale máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.‘“

kulturaslova.cz